

ning antage, at det ærede Mindretal vil bidrage sit til at hjælpe frem. Men hvis det er Tilfældet, vil jeg rigtignok finde, at det er meget beklageligt, at en Forhandling derom skal indledes paa den Maade, som sket er ved denne Udtalelse i Finansudvalgets Betænkning. Denne Udtalelse har, som jeg sagde, ingen Betydning for Finansloven, og den har ingen Betydning for de Herrers Forhold til Finansloven, den har overhovedet ingen anden Betydning end den, at den rettes som en Braad mod Regeringen og kan bidrage til at gøre Forholdet til Regeringen vanskeligere, end det tidligere var. Den kan skade dette Forhold, den kan skade vor Stilling overfor Udlandet, den kan kun gøre Skade og ingen Gavn. Det vilde derfor have været meget ønskeligt, hvis det er Meningen, at man virkelig vil hjælpe denne Regering loyalt til at skaffe de Indtægter, vi nødvendigt maa have, om vi kunde have undgaaet dette Intermezzo, som ikke i nogen Maade støtter eller gavner. Det kunne vi nu ikke. De Herrers have villet det saa, og vi maa jo tage den Forhandling, som deraf følger, og de Indtryk, som den giver, og se, om vi senere saa vidt muligt kunne komme over det, som ikke duer, og holde os til det, som duer.

Jeg skal altsaa paa det Mindretals Vegne, hvortil jeg hører, anbefale at stemme for Finanslovsforslaget, som det foreligger, og jeg gør det i Forventning om, at alle, direkte eller indirekte, ville yde deres Medvirkning til, at Lovforslaget kan gennemføres.

Konseilspræsidenten (Klaus Bernsten): Naar jeg har ønsket at tage Ordet umiddelbart efter den ærede Ordfører for Finansudvalget, er det, fordi jeg anser det for rettest, at Ministeriet straks tilkendegiver sin Opfattelse af den nye og noget uventede Situation, der er indtraadt i dette Øjeblik paa Foranledning af det Standpunkt, som Landstingets største Gruppe har indtaget ved sin Erklæring om ikke at ville stemme for en Finanslov til det nuværende Ministerium, og særlig ved den udfordrende og udæskende Motivering, som Mindretallet i sin Betænkning har givet for dette sit Standpunkt overfor Regeringen.

I sin Betænkning udtaler det ærede Mindretal sin Beklagelse „af de senere Aars kortsynede og ødelæggende Statshusholdning“ med en Laanepolitik, som „foruden at sænke Landet dybere og dybere i Gæld kun bidrager til“ at udsætte virkelige Forsøg paa at skaffe „Betingelser for

en forstandig Finanshusholdning“, og at man undlader at stemme „for derved at nedlægge Indsigelse imod Fortsættelsen af Regeringens efter vor Overbevisning uforvarsrlige Finanspolitik“. Alle disse Bebrejdelser tillader det ærede Mindretal sig at rette mod et Ministerium, som kun har fungeret i ca. tre Fjerdingaar.

Det ligger nær at drage en Sammenligning mellem den politiske Situation i Fjor ved denne Tid og den i Aar. I Fjor stod dette høje Ting overfor et radikalt Ministerium, der havde erklæret, at det vilde opløse Folketinget og derved søge at tilvejebringe et Fler-tal i Folketinget stort nok til at gøre et Forsøg paa at omkalfatre de vedtagne Forsvarslove, ligesom det daværende Ministerium ogsaa lod tilkendegive, at man søgte at komme ind i en Situation, hvor man vilde rejse en Kamp mod dette Ting. Det høje Ting stod overfor en Finanslov i Fjor, der ligesom den i Aar indeholdt et betydeligt Underskud, et Underskud paa over 20 Mill. Kr. — denne Finanslov indeholder jo et Underskud paa over 21 Mill. Kr. —, men i Fjor indeholdt Mindretallets Udtalelser hverken gennem Betænkningen eller Ordføreren saa meget som en Antydning af, at det daværende Ministerium skulde søge at skabe Balance. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), der i Fjor førte Ordet for Højremindretallet, udtalte sin Beklagelse over, at der til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger i Fjor var strøget 6 Mill. Kr., som vare opførte paa Finansbudgettet af det Ministerium, der havde forelagt Finanslovsforslaget, og da Ministeriet Zahle tilmed havde udtalt, at det i Vedtagelsen af Finanslovsforslaget vilde se en Tilkendegivelse af Tillid, vilde Højremindretallet undlade at stemme for Finansloven. Det skrev derom i sin Betænkning, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil tillade mig at citere — det findes i Betænkningen, Tillæg B., Sp. 1543 —: „Men da den nuværende Regering ifølge sine Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling vil drive en Politik, som Mindretallet anser for fordærlig, og endvidere har tilkendegivet, at den i Vedtagelse af Finanslovsforslaget vil se en Tilkendegivelse af, at der gives Regeringen parlamentarisk Legitimation, maa Mindretallet, for at forebygge enhver Misforstaaelse af sin Stilling, raade sine Meningsfæller til ikke at stemme for Lovforslaget“.

Hvorledes er Stillingen i Aar? Det høje Ting staar overfor et Ministerium, der kun har fungeret i faa Maaneder og